

EDİTÖRDEN

22. Sayımızı Hayırlı Olsun.

İlahiyat çevrelerinde özellikle son otuz yıldır en çok tartışılan konular şüphesiz Kur'anı Kerim'in mahiyeti, anlaşılabilirliği, anlaşılmasının metotları, tarihselcilik ve benzeri konulardır. Usulün bu sayısı tevafuken Kur'anı Kerim ağırlıklı oldu. Ama bu sayıda yer alan yazılar böyle genel metodik konulardan ziyade daha tahsisi ve daha teknik meseleleri ele alıyor. Bu bir anlamda İslam'ın temel kaynaklarının başında gelen Kur'anı Kerim'in anlaşılması meselesinin tamamlanmakta olduğunu, sıranın artık ikinci kaynak olan Sünnet'e gelmek üzere bulunduğunu gösteriyor olabilir.

İbn Haldun'un Mukaddime'si pek çok alanda hala aşılamayan bir hazine ve bir referans. Usul'ün bu sayısının ilk yazısı Dr. Mehmet Emin Maşalı'nın kaleme aldığı "İbn Haldûn'un Gözüyle Mushaf İmlası" başlığını taşıyor ve günümüzde hala sürmekte olan bir tartışmaya da ışık tutuyor: Mushafın "Hatt-ı Osmanî" ile yazılması zorunlu mudur, yoksa Arapçanın imla kurallarıyla da yazılabilir mi? Kur'anı Kerim'in korunmuşluğu, "Hatt-ı Osmanî" nin muhafaza edilmesini de gerektiriyor mu? İbn Haldun gibi bir otorite bu konuda ne diyor?

Bu sayımızdaki ikinci çalışma yine Kur'anı Kerim'le ilgili. Ömer Dinç'in "Sünnî-Şii Tezleri Arasında Bir Kur'an Tarihi Okuması-Şehristânî Örneği" başlıklı makalesi yine Kur'anı Kerim'in korunmuşluğu meselesine değiniyor. Bu konuda Şii'lerle Sünniler arasındaki tartışmalara yer veriyor ve Ehlibeyt'in konumunu irdeliyor. Muhtemelen Şia'ya bir tepki olarak Ehlişünnet'in Ehlibeyt'e, özellikle de Kur'anı Kerim'in korunmuşluğundaki konumları konusunda gereği kadar değer vermediği iddiası cevap bekleyen önemli bir iddia olsa gerek. Bu yazıda bunun ipuçlarını bulabiliriz.

Bir doktora öğrencimiz olan Sabuhi Şahavatov'un kaleme aldığı "İmâmiyye Şiası'nın Kur'an'ın Tahrifi Konusuna Yaklaşımı" başlıklı incelemesi bir önceki makaleyi tamamlıyor gibi. Şia'nın kadim Ahbarî geleneğindeki pek çok âlimin dile getirdiği Kur'anı Kerim'deki tahrif meselesindeki görüşlerinin Şia'da zamanla nasıl

Ehlisünnet'in kabulüne yaklaştığını bu makalede okuyabileceğimiz ve tahrif iddialarının tutarsızlığını görebileceğimiz.

Dr. Necmettin Gökür'ün "Western Challenges and Muslim Hermeneutical Responses: Post-colonial Interpretations of the Qur'an in the Middle East" başlıklı İngilizce makalesi dergimizin uluslararası özelliğinin bir göstergesi olması yanında Kur'an Kerim'in anlaşılması konusunda sömürgecilik sonrası ortaya çıkan iki farklı yönetime dikkat çekiyor: Batının hermenütik'inden etkilenen entelektüellerin ve İslam'ın geleneksel araçlarını revize etmeye yatkın kişilerin kullandığı yöntemler.

Dergimizin uluslararası özelliğine işaret eden ikinci makale, Dr. Salah Muhammed Ebu'l-Hâc'a ait olan ve başlığını "Hanefilerde Sünnet kavramının Sahabe Uygulamalarını da İçermesi Meselesi" diye çevirebileceğimiz Arapça bir çalışma. Makale aynı zamanda Sahabe'nin Sünnet anlayışını ve yorumunu, Sünneti ne ölçüde delil saydıklarını da ele alması bakımından önemli.

Bir başka makale, Ömer Faruk Akpınar'ın "Süfyân es-Sevrî'nin Hayatı ve Eserleri" başlığını taşıyor. Ebu Hanife'nin yaştaşı büyük bir muhaddis ve aynı zamanda fakih olan Süfyân es-Sevrî'yi bütün yönleriyle bize tanıtıyor.

Bir Fahrettin Râzî uzmanı olan Dr. Muammer İskenderoğlu'nun "Fahreddin Râzî ve İbn Arabî'de Tanrı'yı Bilmenin İmkân ve Yöntemi: - Keşf mi? Nazar ve İstidlal mi?" başlıklı makalesi bilgilendirici olduğu kadar da heyecan verici: İnsan Tanrı'yı bilebilir mi, bilebilir ise hangi yolla bilebilir? Fahreddin Râzî ve İbn Arabî gibi iki büyük deha bu meseleye nasıl yaklaşıyor?

Ve yine Dr. Muammer İskenderoğlu'nun yaptığı iki kitap tanıtımı:

1. Piyasa İslamı: İslam Suretinde Neoliberalizm. Patrick Haenni, (Çev. Levent Ünsaldı).

2. Al-Mâturîdî and the Development of Sunnî Theology in Samarqand. Ulrich Rudolph, (İngilizce çeviri: Rodrigo Adem).

Okumak için sizlerin de heyecanlandığınızı sanıyorum.

Dr. Faruk Beşer